

SUCCESSOS

La dona de Mainat: “Li vaig punxar substàncies per al seu benestar”

Dobrowolski va negar que volgués matar el seu marit i va dir al jutge que li va posar les injeccions perquè ell l’hi va demanar

TONI MUÑOZ
Barcelona

Angela Dobrowolski, esposa de Josep Maria Mainat, va descriure la nit dels fets com una més de les que va passar amb el seu marit, de qui va negar que s’estigués separant, i va afirmar sense embuts que li va posar dues injeccions “per al seu benestar”, no per matar-lo. Després de ser detinguda pels Mossos d’Esquadra, acusada de voler assassinar Mainat, que és diabètic, administrant-li dues dosis d’insulina, Dobrowolski es va defensar. “No són certs els fets que se m’imputen”. I va afegir: “Li vaig punxar una sèrie de substàncies per al seu benestar i per apriar-se perquè ell m’ho va demanar”. Així consten a les declaracions judicials a què ha tingut accés *La Vanguardia*.

En canvi, Mainat li va explicar al jutge que va intentar resistir-se sense èxit que la seva dona li posés les injeccions. “Quan estava adormit em va despertar la meva dona i em va dir si m’havia posat la injecció de l’hormona de creixement. Em va dir que n’hi havia una per casa i em va preguntar si volia que me la posés. Jo li vaig dir que no feia falta, però ella hi va insistir i al final hi vaig accedir. Tot seguit em va preguntar si em volia apriar, li vaig dir que no, però ella hi va insistir i al final hi vaig accedir i em va posar una injecció que és un tractament per apriar-se que

XAVI JURIO

Màxima expectació mediàtica a la casa de Josep Maria Mainat, a Horta

La dona defensa que dormia amb el seu marit la nit dels fets i es va llevar diverses vegades per insomni

també seguia la meva dona”. Dobrowolski també va assegurar que li punxava les dosis “individualment i no mentre dormia”. I va reiterar que continuava dormint amb seu marit, una cosa que contradiu la versió de Mainat que s’estaven divorciant i que des del gener ja no convivia ni dormien junts. Dobrowolski va prosseguir: “De vegades em llevo a la nit perquè tinc gana, pateixo insomni i busco galetes o coses dolces i des-

prés torno al llit”. Amb aquestes explicacions, va intentar esquivar una de les principals proves que pesen sobre ella: les imatges de les càmeres de videovigilància que la van captar anant i venint fins a tretze vegades de l’habitació del seu marit, una cosa que no tenia cap sentit si ja estaven separats i que als Mossos d’Esquadra els va semblar sospitosa.

Les explicacions de la dona van quedar molt qüestionades quan la policia va comprovar que des del gener vivia sola en un pis al centre de Barcelona i estava en procés de divorci amb el seu marit. De fet, segons els Mossos, el que va precipitar l’intent d’assassinat va ser que ella descobrí que els tràmits del divorci anaven de debò i Mainat ja n’estava debatent els termes amb els seus advocats, una cosa

que la privava d’optar a una futura herència. “Desconeixia que quedava exclosa del testament si ens separàvem”, va al·legar.

El Ministeri Fiscal va demanar l’ingrés a presó provisional de la Dobrowolski entenen que hi havia indicis clars que havia intentat llevar la vida al seu marit. El jutge, tot i això, va decretar-ne la llibertat sense fiança perquè no va apreciar risc de fugida i té prou arrelament a Espanya. “La investigada no té antecedents penals i policials, té domicili conegut i dos fills i està cursant sisè curs de medicina. A més a més, l’altra nacionalitat que ostenta, l’alemanya, és dins del territori Schengen, i podria ser extradida sense problema si fugís al seu país d’origen”, va escriure el jutge en una interlocutòria.●

MUNICIPAL

Finestreta única per a les llicències de rehabilitació

D. GUERRERO Barcelona

La paperassa prèvia per poder fer una gran rehabilitació en un immoble forma part d’aquells tràmits que els professionals del sector temen perquè saben quan comencen però no quan acaben. De mitjana tarden set mesos. “Hi ha una barbaritat de normatives que fan que tot es dilati”, lamenta la degana del Col·legi d’Arquitectes de Catalunya (COAC), Assumpció Puig.

El compromís adquirit per l’Ajuntament és reduir-ho a partir d’ara a la meitat, a uns tres mesos, que és el termini estipulat per a la concessió de llicències, segons la normativa. I ho volen aconseguir mitjançant la creació d’una finestreta única formada per una unitat especialitzada amb personal tècnic de llicències i patrimoni, a més d’advocats.

La seva funció serà acompanyar els promotors en tota la tramitació i agilitar la comunicació i el seguiment dels expedients durant tot el procés. L’oficina estarà situada des d’aquest mateix mes en unes oficines municipals a la vora de la plaça de les Glòries. La tinenda d’alcalde d’Urbanisme, Janet Sanz, va explicar ahir que “s’incorporaran nous tècnics i es reestructuraran els equips, cosa que permetrà reduir dràsticament el temps de tramitació”.

La creació d’aquest organisme dona resposta a les reivindicacions d’arquitectes, aparelladors i enginyers d’edificació, que fa temps que reclamen celeritat a fi d’impulsar el sector. També respon a la pressió exercida des del grup municipal de Junts per Catalunya, que ha forçat el govern municipal a prendre mesures.●

Al servei de Barcelona, al servei de la seguretat

Albert Batlle i Bastardas

Tinent d’alcalde de Prevenció i Seguretat Ajuntament de Barcelona

“Aquest cap de setmana 6.505 aspirants, d’ells al voltant del 30% dones, realitzen les proves per ocupar 282 noves places d’agent de la Guàrdia Urbana de Barcelona”.

Darrere d’aquestes dades hi ha molt de moltes ambicions, anhels i compromisos de les persones que s’hi presenten i de la societat a què pertanyen.

D’una banda fem realitat el compromís del govern municipal d’incrementar en 1.000 el nombre d’agents de la Guàrdia Urbana a Barcelona durant

aquest mandat. Si volem una Barcelona que estigui a l’altura dels reptes de seguretat que té plantejats, ens cal, entre d’altres coses, enfortir i donar protagonisme a la Guàrdia Urbana. La seguretat es construeix amb molts vímets, no només amb la policia, però aquesta és condició necessària. Necessitem més agents per poder estar al damunt dels problemes i al costat de la gent. Per escoltar, per recórrer els carrers i atendre els veïns i veïnes, per combatre una sinistralitat viària que ens preocupa, per treballar plegats amb altres cossos de seguretat i fer front a l’activitat delictiva i d’una manera especial lluitar contra la multirreincidència.

També hi descobrim l’ambició d’una ciutat que té en la igualtat entre gèneres un dels seus va-

lors fonamentals. L’ambició d’una societat que no es resigna al fàcil plany de com serien les coses si no fossin com són. L’ambició d’unes dones que aprofiten les oportunitats i no deixen que s’esmoreixin. I l’ambició d’una institució, la Guàrdia Urbana, i d’un govern, que de manera proactiva persegueix que, en aquest increment d’agents de la Guàrdia Urbana, hi hagi un increment significatiu i clau de dones agents. Ni anecdòtic, ni per cobrir l’expedient. La societat a què s’ha de servir i el model de Guàrdia Urbana, objectius i tasques, que s’hi ajusta, reclama urgentment la presència, implicació i lideratge de les dones agents.

I els anhels personals? 6.505 persones han respost a la crida que es va fer des de l’Ajun-

tament per convidar la població a sumar-se a la Guàrdia Urbana. Molts s’hi han presentat per vocació. D’altres s’hi han presentat atrets per una feina que promet ser interessant. I n’hi ha d’altres que hi han participat expectants per la possibilitat de poder obtenir una feina fixa, que en els temps actuals això és una excepció. Sigui com sigui, encara que

La societat reclama urgentment la presència, implicació i lideratge de les dones a la Guàrdia Urbana

hi hagi diverses causes i orígens, totes i tots convergiran en una mateixa missió: servir. Aquesta és una vida dedicada al servei públic. A servir els veïns i veïnes, a servir Barcelona. A ajudar. A facilitar. A cuidar. I també a fer valer l’autoritat democràtica, a vetllar pel compliment de normes i lleis, i sempre a intervenir i conciliar per generar convivència. El servei públic és participar a fer ciutat, a modelar-la, des de primera línia però sense afany de protagonisme, mantenint un rol institucional, formant part d’un col·lectiu, i deixant que siguin les ciutadanes i els ciutadans els que gaudeixin amb total seguretat de la ciutat que guardem.

El servei públic implica i compromet. I exigeix estar sempre a punt. Disposat a servir Barcelona i la seva gent.